

Nro. 96.

1815.

GAZETA WIELKIEGO XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

w Sobotę dnia 2go Grudnia.

OBWIESZCZENIE OBWIESZCZENIE

Króćwzględem stępowania Kalendarzy w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem, iakim sposobie wszelkie w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem przedawane Kalendarze, bądź krajowe lub zagraniczne, stęplem opatrywane być powinny. Mieszkańcom Wielkiego Xięstwa Poznańskiego podaję do wiadomości następujące przepisy, ażeby się do nich stosowali:

1 Stępowanie odbywać się będzie przez urząd Konsumcyjny w Poznaniu pod kierunkiem i szczególnym Inspektora miasta dozorem, i zrobione umyślnie (tym końcem stęple wyciskane będą czerwona farba na tytułowej stronnicy każdego egzemplarza.

Zwyczajne krajowe Kalendarze dla ludu — otrzymawszy wprzód przezemnie policyjne zatwierdzenie — opatrywane będą stęplem ceny 1 dgr., lepsze zaś czyli tak nazwane Almanaki stęplem ceny 8 dgr. od sztuki.

Wszyscy w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem wydający swym nakładem lub inni posiadaciele rzeczonych Kalendarzy, obowiązani są, wszystkie egzemplarze Kalendarza, bądź w całości, lub przynajmniej tytułową stronnice każdego przelożyć w Poznaniu do ostępowania przed przedażą. Obce zaś Kalendarze powinny zaraz przy wniesieniu na granicy być deklarowane, i za listem konwoiowym odsyłane do urzędu Konsumcyjnego do Poznania, gdzie na wszystkich wycisniony zostanie stępel ceny 8 dgr., i takowe tylko za opłaceniem należności stępowych właścicielom wydawane będą.

Każdy przedający lub posiadający niestępowany Kalendarz, podpada karze konfiskaty i opłaceniu w czwornasób wartości onegoż.

Poznań dnia 18. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Naczelný Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

OBWIESZCZENIE.

Gdy wielokrotnie trafiają się talie kart do grania, w których brakuje kart pojedynczych, natomiast inne częstokroć w podwojnej znajdują się liczbie, Publiczność zaś szkodować na tem nie może, zaczęł J.W. Minister Przychodów w Zarządzie z dnia 10. m. b. postanowić, iż kupującym każdego czasu, ma być wolno, takowe niezupełnione talie, przy których jednakże nie powinno brakować karty stopniem opatrzonej, Dystrybutorowi od którego były wzięte, zwracać celem zamienienia na inne równego gatunku i farby, i że rzeczony Dystrybutor winien je bez wymówki odbierać, chociażby nawet oddający nie mógł więcej odpowiednio przekonywającym sposobem, iż z tego dystrybucyi były wzięte, a Prowincyalny Skład materiałów stopniowych za takowe zwrócone sobie talie, zawsze Dystrybutorowi inne talie dostarczać będzie. Niemożna atoli żądać takowej zmiany, skoro się pokażą ślady na kartach, że już niemi grano; dla tego każdy kupujący powinien, przed użyciem talii kart, przekonać się o ich zupełności.

Poznań dnia 24. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Naczelny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.
Zerboni di Spasetti.

OBWIESZCZENIE URZĘDOWE.

Najjaśniejszy Król, Pan nasz najmilszy, raczył wydanym w dniu 15. t. m. najwyższym rozkazem gabinetowym upoważnić J.W. Ministra Sprawiedliwości *de Kirchheim*, aby prośby o Dispensę do zawarcia związków małżeńskich pomiędzy spokrewnionymi i powinowatymi w stopniach prawem cywilnem Francuzkiem zakazanych, niemniej z powodu niedosłego wieku prawem przepisanego, bezpośrednio roztrząsał i pozwolenie takowe podług okoliczności udzielał; co niniejszym do publicznej podaie się wiadomości.

w Poznaniu dnia 28. Listopada 1815.

Królewski Vice-Prezes N. Sądu Appellacyjnego, iako Kommissarz do organizowania Sądownictwa w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem,

Schönermark.

Z Warszawy d. 25. Listopada.

J.W. Hrabia *Tadeusz Mostowski*, Minister Prezydujący w Wydziale Spraw Wewnętrznych i Policyi, rozpoczął w dniu 17. b. m. urządowanie swoje, a tegoż dnia J.W. Hrabia *Ignacy Sobolewski*, zastępujący dotąd M. S. W. i P., mianowany przez N. Pana został Ministrem Sekretarzem Stanu Królestwa Polskiego.

Biskupi kraiovi, stawieni już raz z Senatem przed N. Cesarzem i Królem w dniu Jego do stolicy przybycia, mieli szczęście powtórnie wraz z Deputowanymi od wszystkich Kapituł Katedralnych i Duchowieństwa, pozyskać dnia 21. t. m. audyencyą u N. Pana. J.W. JX. *Malczewski*, Biskup Kujawski, iako najstarszy między Biskupami w hierarchii Kościoła Polskiego, miał mowę następującą:

„N. Panie! Imieniem całego Duchowieństwa mamy szczęście, złożyć W. C. K. Mojej gorące i szczerę chęci nasze, miłością i wdzięcznością wzbudzone. — Ewangelia wkłada na nas obowiązek uszanowania, posłuszeństwa i wierności, co każdy poddany winien jest swojemu Monarsze. Taż nam przepisuie, wpaść te same powinności wiernym, naszemu dozorowi poręczonym. Wszakże serce nasze te święte obowiązki, czyli w nas czulsze, za litze łaski, któremi W. C. K. Moje raczyłeś nas obdarzyć; umie to serce uwielbiać te wszystkie Twoje N. Panie wyśokie przynioły, dtego w Tobie ducha ludzkości i dobrego czynienia, które są źródłem i powodem do tych znakomitych czynów, co działasz. — Europa cała oddaie hołd sprawiedliwy tym świetnym duszy Twojej

ozdobom, tym wielkomyślnym cnotom, które ze wszystkich dostoięstw nadają Tobie najszanowniejszy zaszczyt, bydlę Oycem ludu. Ileż to więc my Polacy winni jesteśmy wdzięczności Tobie, N. Panie, my, których przywróciłeś do istności; my, których postawiłeś wrzędzie narodów; my, którym pozwoliłeś znów wziąć imię Polaka, które przed tem nader nam chlubne było, a które za zginięciem na zawsze bydlę już rozumielismy. — Racz, N. Panie, przyjąć najprzychylniejsze chęci nasze, które podnosimy do Boga za pomyślność Twojej poświęconey osoby, Twojej N. Familii, i Twego obszernego Państwa. — N. Pan raczył łaskawie w wyrazach pełnych uprzejmości odpowiedzieć Biskupowi: „iż jedynie tylko szczęście i pomyślność kraju tego i jego mieszkańców pragnie; a gdy w każdym kraju religia i moralność jest najdzielniejszym do dobra powszechnego środkiem, ten lud nauczać jest obowiązkiem Duchowieństwa, i przez to przykładąć się do uszczęśliwienia oyczyzny.“

Dnia 21. b. m. J.W. Hrabia *Wincenty Krasinski*, Generał dywizyi gwardyi, dawał bal świetny, który J. C. K. Mość obecnością swoją zaszczycił raczył. Sala, w której gospodarz przyjmował N. Gościa, i w której bal ten odbył się, odpowiadała przyjęciu Bohatera. Ozdobiona ona była zbrojami i pomnikami Królów i walecznych Mężów narodu Polskiego. Tkwały zatknięte chorągwie *Jagiellów*, pomiędzy pancerzami, tarczami i szyszakami *Tarnowskich*, *Chodkiewiczów*, *Radziwiłłów*, *Krasinski*ch i t. d., które okrywały wszystkie ściany, a w nich odbijające się światło tysiąca świec, które niu nasróżone były kolumny z rur karabinowych ułożone, równie wspaniały jak poważenie wzbudzający wystawiały widok. Wszystkie napoje były podawane N. Panu przez gospodarza w naczyniach, wyobrażających w srebrze popiersia Królów Polskich. Jest to pomnik

Władysława IV., uczyniony rodzinie *Hrabiów Krasinski*ch, w dowód poważenia. Podobnież stół pomiędzy drzewami rozmaitego gatunku, zastawiony był srebremi dawnych Królów Polskich świętymi starożytnościami swoją. — N. Pan, przybywszy o godzinie 7., raczył wraz z J. C. Mością W. Xięciem *Konstantym*, w liczne i okazałe gronie gości, aż do godziny 12. zaszczycić obecnością swoją bal ten, który z gospodynią, z Xiążąt *Radziwiłłów* Hrabinią *Krasinską*, tańcem Polskim otworzył. — Brama, jak niemniej cały obwód pałacu J.W. Hrabiego *Krasinskiego*, okazały były iluminowane. Ustawione na dziedzińcu piramidy z granatów, okryte były rzęsim ogniem, a cały ogół równie świetny jak okazały, zwiastował gust wytworny.

Najjaśniejszy Pan raczył w dniu wczorajszym zaszczycić swą bytnością ofiarowany mu bal, przez obecnych tu w stolicy Obywateli, o przyjęcie którego zeszyły niedzieli zaniesioną była do J. C. K. Mci prośba, którą dobrośliwy ten Monarcha łaskawie przyjął. Bal ten dawany był w zabudowaniach teatru narodowego, które z wielu zmianami istotnej jego budowli, umyślnie na ten koniec w sale zamienionemi były. Po godzinie 8. wieczornej, przybył N. Pan i przy osobno dla niego i familii Jego urządzonym wchodzie, przyjętym został przez gospodarzy: J.W. *Stanisława* Hrabie *Ordynata Zamoyckiego* Senatora Woiewodę, *Wincentego* Hrabie *Krasinskiego* Generała dywizyi gwardyi, *Chłopickiego* Generała dywizyi, *Nakwaskiego* Prefekta D. W. *Jana* Kantego Hrabie *Zaluskiego* Sędziego Appellacyjnego, *Antoniego* Hrabie *Ostrowskiego* Pośta, *Stanisława* Hrabie *Alexandrowicza* Pośta, i W.W. *Węgrzeckiego* Prezydenta Muncypalności, *Minałowicza* Rady Muncypalnej — zaś w sali reduktowej przez gospodynie: J.O. Xiężnę *Czartoryską* Generałową ziem Podolskich, J.W. Hrabie *Ostrowską*

Woiewodzinę, *Mokronowską* Generalową, *Nakwaską* Prefektową, *Lubińską* Generalową, *W.W. Węgrzecką* Prezydentową i *Braen-nigową*. Powitany w tym sposobie, przy odlosie huczne go marszu, gdy wstępował do głównej sali, przez złączenie parteru z sceną, umyślnie do tego przygotowanej, dał się słyszyć polones, którego taniec N. Pan z *JO. Kieźną Czartoryską* rozpoczynając, po salach kontynuować raczył. Ubiór kostumowy i zwyczajny balowy był arcy gustownym, jeden bowiem nad drugim w przepychu i piękności, przesadzać się zdawał. Od samego rozpoczęcia balu okrzykami: Niech żyje Król Polski! uświetnionego, zabawy z największym uczuciem radości wszystkich przytomnych, aż do godziny 6. ranej, pociągnęły się. Wkrótce po N. Cesarzu i Królu, przybył *J. G. Moś W. Xiążę Konstanty*, który po przyjeździe go w pierwszej z sal reductowych, równie z N. Panem aż po północy dopiero wyjechał. — Od czasów panowania *Stanisława Augusta* Króla Polskiego, niewiadział stolica, tak świetnego balu, na który, rachując z wyższą częścią teatru przez osób przeszło 1,300. zaięta, w ogóle do 2,500. osób zaproszono. Urządzenie i dekoracyą sal winniśmy znanym w guście talentom i umiejętności *W. Jakuba Kubickiego*, budowniczego generalnego w Ministerium S. W., który to dzieło z pomocą znakomitego w sztuce budowniczej *W. Hilarego Szpilowskiego*, budowniczego D. W., całą tę zmianę zabudowań teatralnych na sale, z gustem i pośpiechem wykonał.

W nawale spraw publicznych, które mi najlepszy Monarcha wszystkie pobytu swego w stolicy oznacza godziny, miło będzie zapewne dowiedzieć się naszym współziomkom, iż niebyło zapomnianem rolnictwo. — Przy-puszczone przed oblicze Monarchy towarzy-stwo, które zajmować się podniesieniem

iego, i stanowczemi doświadczeniami dosko-nalenie mu ułatwić, za ścisły przyjęło obo-wiązek, pod przewodnictwem Prezesa swego *J.W. Senatora Woiewody Ordynata Za-mojskiego*, odbyło Delegacyą z natchlu-bnyczyn dla kraju i siebie zaszcztem. N. Cesarz i Król rozmawiając, więcej połączni z delegowanemi Członkami, przyjmując dobroliwie podane sobie prośby, i dozwala-jąc naysłaskawiey podawania sobie raportu corocznego, o wzroście i postępach towa-rzystwa, okazał, iak wiele ceni pierwsze to krajowej pomysłowości źródło, iak wiele obie-cywać sobie można, po naywyższej Jego w tym rodzaju opiece.

W przeszłym numerze donieśliśmy, iż delegowani departamentów, wraz z Deputo-wanymi miast, przez usta *J.W. Senatora Woiewody Małachowskiego*, wynurzyli Mi-łościwemu Panu, zamiar swój uczynienia ofiary, ku uszczęśliwieniu iedney rodziny wło-ściańskiej w każdym departamencie, nay-bardziej na te względy zasługuiący, a to, aby tym sposobem godnie uczcić pamiętkę pobytu Monarchy, przybywaiącego na osło-dzenie cierpień naszych. W tym chlubnym zamiarze, *J.W. Stanisław* Hrabia *Soltk*, dał piękny przykład prawdziwego obywatel-stwa, i serca tchnącego uczuciami ludzkości; ofiarując w dobrach swoich w departamencie *Radomskim* leżących, dwie włoki gruntu prawem dziedzictwa dla rodziny włościań-skiej, która za godną wyposażenia, uznana zostanie. Takową ofiarę, *J.W. Prezydujący w Ministerium spraw wewnętrznych* przyjąwszy uprzemie, reskryptem swoim *J.W. Hrabie mu Soltkowi* wynurzył wdzięczność, w imieniu narodu.

Dnia 24. b. m., Kollegium zboru Ewan-gielicko-reformowanego miasta *Warszawy*, w osobach swych Reprezentantów, iako to:

W. Xiedza Diehl, Superintendenta generalnego zborów tegoż wyznania w Królestwie, **W. Wolfu** Prezesa rady ogólnej zdrowia Królestwa Polskiego, niemniej Panów **Anthonia**, **Daniela**, **Roesler**, i **Gronau**, stawione były przed N. Panem, przez **J.W. Hrabiego Stanisława Potockiego**, Prezesa wydziału oświecenia narodowego, i spraw wyznań religijnych. — Obywatele tutejsi wyznania powyżey wspomnionego, chcąc uszczegółnić pamiątkę przybycia ukochanego Monarchy do *Warszawy*, i drogi dla wszystkich Polaków, dzień 12. Listopada 1815, dobroczynnym oznaczyć czynem, postanowili co rok, w tymże dniu, iedną parę małżeńską z klasy służącej, bez względu na religią, opatrzyć i wyposażyć ilością złotych Polskich trzechset. — N. Pan z wykładu sobie dobrotliwości oświadczył: „iż wdzięcznie przyjmie ten dowód prawdziwego przywiązania, który tem jest mu przyjemniejszy, im chętniej widzi wszelkie, podobnie dobroczynny cel, mające zamiary.

Pomiędzy znakomitami osobami, które w tych dojach do stolicy przybyły, znajdnie się **J.O. Xiążę Jmć Antoni Radziwiłł**, Wielkorządca **W. X. Poznańskiego**.

Z Frankfortu d. 22. Listopada.

Zdać się nie podpadać żadney wątpliwości, iż seym związku Niemieckiego dnia 1. Grudnia zagaionym zostanie. Ziechali się już niemal wszyscy Posłowie i nalieli swe mieszkania na cały rok. Znajdują się pomiędzy nimi Posłowie Austriacki, Rossyjski, Pruski, Angielski i Francuzki.

Dowiadujemy się od granicy Francuzkiej, iż w blisko nas leżących Departamentach arrestują bardzo wiele osób.

Dnia 17. przybył tu dziedziczny **W. Xiążę Meklenburgsko-Szweryński**.

Z Akwizgranu d. 20. Listop.

Wczoraj około godziny 4tej z południa przybył tu Generał Polny Marszałek, **Xiążę**

Blicher. **J.O. Xiążę** zakazał wszelki ceremoniał przyięcia z powodu słabości swego zdrowia. Stał w domu *Brammerna*, gdzie się znajdują dobre kąpiele, których **Xiążę** zażywać będzie. Dziś rano przedstawił sędziwemu **Xiążęciu** Naczelnny Prezes władze i członki rady rządowej.

Dzisiejszey nocy przybiegł do **Xiążęcia** z *Namur* goniec od Generała *Hrabi Gneissau*. Komendanci twierdz Francuzkich oświadczyli: „iż otrzymali z *Paryża* rozkazy, ażeby swe posady wydali woysku Pruskiemu, i że to gotowi są uczynić.“ Jak tylko doniesienie to nadeszło, posłał **Xiążę** rozkaz pochodu korpusom do powrotu z *Francyi* przeznaczonym. Stosownie do tego zaczęli iwszy korpus dnia 4. Grudnia ciągnąć przez *Akwizgran*, a szósty na schyłku Grudnia. Główna kwatery **Xiążęcia** rozwiązana została dziś rano przez rozkaz dzienny. **Xiążę** Jmć ma się dziś daleko lepiej, niż od dawnego czasu.

Od Górnego Renu dnia 20. Listopada.

Następca tronu Austriackiego przybył dnia 16. do *Auszpurga*, w powrocie swym do *Wiednia*.

Dnia 16. przybył Polny Marszałek **Xiążę Wrede** do *Mannheimu*, a dnia 18. wyiechał, udając się tymczasem do dóbr swoich do *Langenzell*. Od dnia 19. do 24. przeciągnie przez *Mannheim* centrum woyska Bawarskiego pod wodzą Generała Porucznika *Raglowich*; składa się z 18,550 ludzi i 6,600 koni.

Dnia 18. kazał Król Wirtembergski odbyć pod *Freudenthal* i *Ludwigsburg* popis woysku swojemu, które z *Francyi* powróciło.

Przez *Mannheim* przeciągnęły nie dawno 2. pulki Cesarsko-Rossyjskich ułanów, z mniej więcej 1,300 głów złożone, które dawniej należały do gwardyi *Napoleona*, a teraz w Rossyjską służbę przeszły. Są to

sami Polacy, mówią nawięcej po Francuzku, a 150 z tychże byli z *Napoleonem* na wyspie *Elbie*.

Od dolnego Renu dnia 22. Listopada.

Z *Leodium* donoszą pod dniem 15. co następuje: „Od 8. dni wciąż przechodzą wojska Pruskie przez to miasto, udając się ku *Kolonii*.“

Wojsko Duńskie, mające obsadzić pograniczne twierdze Francuzkie, spodziewane było dnia 15. w *Nymwegen*. Jest go 25,000 ludzi i przeciągnąć ma w 5. dniach przez to miasto.

Dnia 17. późno w wieczór przybył *Xiąże Blicher* z całym swoim głównym sztabem do *Leodium*, a 19. wyjechał z tamąd do *Akwisgranu*.

Dnia 19. przybył do *Kolonii* Królewsko-Pruski Minister przychodów i skarbu *Baron Bülow*, powracający z *Paryża* do *Berlina*.

Gazeta Leodyjska zawiera następujący list z *Paryża*: „Przyjaciele *Neya* zaczynają się lękać o los jego; podobnież tak nazwani Umiarkowani obawiają się wypadku procesu i pokładają całą nadzieję w niewyczerpaney dobroci Króla. Upewniają jednakże, iż Ministrowie dowiedli Królowi nieodzowną potrzebę dania wielkiego przykładu. Mocny charakter naczelnego Ministra, który przypomina Kardynała podobnegoż nazwiska, nieczyni otuchy, iżby kara śmierci *Neya* w inną zamienioną być mogła.“

Z Wiednia d. 18. Listopada.

Jedna z zagranicznych gazet Niemieckich doniosła fałszywie, iż Pani *Murat*, mająca przytułek w *Austrii*, żyje z okazałością Królewską, i że ma przy sobie straż z ułanów, gdy tymczasem płaci ona rocznie 3 tysiące Z. R. za nałęczę zamku w *Haimburgu*, gdzie za pozwoleniem dworu naszego mieszka, i ma tylko przy sobie Hrabinę *Courval*, która z przywiązania do familii jest nauczycielką

dwóch jej córek; Generala *Macdonald*, który także jest nauczycielem dwóch jej synów, i Hrabiego *Mery*, mającego dozór dworu; oprócz tego ma czterech kamryerów, cztery kobiety i ludzi potrzebnych do usługi domowej. Nieprzyjmuje nikogo, jest daleką od okazałości Królewskiej, ale daje hojnie wsparcie ubogim. (Zobaczyć niżej.)

Pisma publiczne zawierają następujący wy ciąg z listu urzędowego, pisanego z *Neapolu* dnia 16. i 17. Października: „Lubo kary godny zamiar *Joachima Murata* wstąpienia na ziemię Neapolitańską i zaburzenia na nowo Królestwa, zda się na pierwszy rzut oka być urzędem, przecież miało to przedsięwzięcie bez wątpienia dalsze widoki i ściągnęło już oddawna baczność policyi na siebie. Wiadomo bowiem było, iż *Murat* przesładowawszy wszelkimi sposobami towarzystwo, zwane *Carbonari*, stanął sam w ostatnich czasach panowania swego na czele jego, i zniwolił znaczniejszych wojskowych i cywilnych urzędników swoich do wstąpienia w toż towarzystwo. Zwolennicy tego zgromadzenia nigdy mu wprawdzie nie dowierzali, lecz przyjemno im było uniknąć tych przesładowań, na jakie od lat wielu wystawionymi byli. Plany *Murata* zmierzały jednakże do dalszych widoków; przyjąwszy pewne, rozgłoszone w publiczności wyobrażenia, chciał użyć Włochów do zamiaru swego. Zaledwie w Maiu r. b. opuścił *Neapol* i z małą liczbą Neapolitanów do *Ischia* przybył, oddał się tamąd zaraz, i wylądował w *Prowancyi*. *Napoleon* był jeszcze we *Francyi* i okazywał się przyjacielem i obrońcą rewolucyi. *Murat* zgadzał się z nim w sposobie postępowania i starał się wznieść w *Neapoli* zaburzenia; mało jednakże znalazł wstępu w tym kraju, iako też w *Prowancyi*, a po upadku *Napoleona* musiał uciec do *Korsyki*. Tam, w *Pescavado*, zebrał około siebie 400 Oficerów, szafował nasyhojniejszemi obie-

tnicami, najmował i zakupował okręty i chciał rozpocząć korespondencyą, czemu iednakże mądrość Króla zapobiegła. Użyto środków ostrożności. Trzy dywizye czoła działowych powierzone pewnym i doświadczonym Oficerom morskim. Od *Monte Circello* aż do odległej Neapolitańskiej, od *Salerno* do *Taro*, od *Capo delle Armi* aż do morza Jonńskiego, strzeżone były brzegi. Na *Ischia* nawet miano pilne oko. Na próżno Kawaler *Verrier* wydał odezwę przeciw *Muratowi* i jego stronnikom. Potem, iak wiadomo, przeniósł *Murat* mieszkanie swoje do *Ajaccio*. Tam najprzód ogłosił swój zamiar wyładowania do *Kalabrii*. Mówiono nawet, iż, wspierany przez rozpuszczonych żołnierzy, chciał dnia 4. Listopada ogłosić w tej prowincyi rzeczpospolitą i byż pierwszym Konsulem.

Dnia 18. Listopada.

N. Cesarz pozwolił wolnego wywozu zboża z *Węgier* do Królestwa Lombardzko Wenezyańskiego.

Arcy-Xieżna *Marya Ludwika* i Hrabina *Lipano* (Pani *Murat*, którą trefnie Paryżcy *Tulipano* nazywają) widziały się z sobą niedawno, iednakże przed tragicznym zgonem *Murata*, w *Laxenburgu*, pod czas kiedy Pani *Murat* przedstawiła Arcy-Xieżney swę familią; mały *Napoleon* nie był temu przytomny.

Papiery Pani *Murat* zabranemi icy zostały niespodzianie i przeglądane są przez policyą; miała się ona bardzo gniewać z tego powodu, lecz na to nieważano. Także Hrabina *Silncka*, która z byłym Ministrem *Murata*, Xieciem *Cariati*, w ścisłych zostawała związkach, jest aresztowana, a papiery icy oddane policji do przeyrzenia. Jeden lekarz Angielski i kilku Francuzów, Agentów Pani *Hortenzji*, (małżonki *Ludwika Bonapartego*) podobnież są aresztowani. Publiczność niemała kontenta iest z tych sprawiedliwych

środków rządu, i ma nadzieję, iż Pani *Murat* wkrótce inny pobyt wskazanym zostanie.

Podług wiadomości z *Korfu*, Hrabia *Gottorp* (były Król Szwedzki *Gustaw Adolf IV*) który od projektowanej pielgrzymki do *Palestyny* nie o sobie nie dąsłyszec, znajduje się już od niejakiego czasu na tej wyspie. (Podług innych wiadomości znajdować się ma *Anglii*, dokąd zapewne się z *Korfu* udał.)

Najnowsze listy z *Jassów* nieusuwaia całkiem obawy powey wojny.

W *Serbii* wybuchnęły na nowo rozruchy.

Z Weneccji d. 5. Listopada.

N. Cesarstwo używają tu ciągle pożądanego zdrowia, zachwyciają wszystkich serca uprzejmością, troskliwością i dobrocią swoją, dla tego też za każdym pokazaniem się radośnemi okrzyki są pozdrawinni. Codziennie bywają Cesarstwo Ichmość na publicznem nabożeństwie w kościele *S. Marka*, a potem odwiedza N. Pan instytut publiczny. Szpitalom i domom sierot poświęcił Cesarz Jmć najpierwey uwagę swoją. Dnia 3. był Monarcha w zbrojowni, i kazał sobie pokazać wszystkie części tego wielkiego założenia. Resztę czasu poświęca N. Pan według zwyczaju swego pracom w gabinecie, tudzież audyencyom publicznym i prywatnym.

Tuteższy Gubernator, Hrabia *Goer*, ogłosił co następuje:

„N. Pan myślał nadewszystko o zmniejszeniu podatków kraj ten wycieczających, i o zaprowadzeniu równego onychże rozkładu. Nim rozpoczęte w tym względzie prace ukończonemi zostaną, ustanowił J. C. K. Mość tę zasadę, aby podatek gruntowy nieprzewyższał piątej części czystego z dobrodochodu, a oraz rozkazał, aby podatki w prowincyach Weneckich, które do tychczas przeszły 20 millionów lirów wynosiły, na 11 millionów zmniejszone zostały, i aby to upuszczenie,

jak dalece tyczy się publicznego skarbu, iuż od początku roku 1815 wyrachowaném było.“

Oddział, złożony z ochotników ze szlachty Weneckiej, ma zaszczyt stać na straży w pokojach Cesarza i Cesarzowej.

Z Paryża dnia 16. Listopada.

(Gazet Francuzkich z dnia 17. nie odebrano w *Berlinie* i we *Frankforcie*.) Słychać, iż Xiażę *Berry* wyjedzie dnia 20. t. m. do departamentów, *Eure, Calvador, Manche, Orne* (w *Normandii*) i do części *Bretanii*. Czynią iuż w nęcenniejszych miastach tych departamentów przygotowania na jego przyjęcie. W *Ecreux* organizują kompanią gwardyi honorowej. Upewniają, że także *Monsieur* brat Króla ieszcze w tym tygodniu przedsięwzięcie podróż do sąsiednich departamentów.

Dnia 13. wieczorem odprawiła się rada Ministrów pod prezydencyą N. Króla. Wczoraj dał Król audyencyą zachowawcy wielkiej pieczęci. O godzinie 1. odprawiła się znowu rada Ministrów, trwając do godziny 5. Jutro przypada rocznica urodzin Króla Jmci; słychać, iż w tym dniu obawił ne będą obydwóm Izbóm ważne i dla wszystkich Francuzów pociszające rzerzy. Rozmaite prywatne towarzystwa iuż się przysposobiły do obchodzenia z radością i godnością tego dnia uroczystego, który wszystkim przyjaciółom tronu i oyczyzny drogim bydz powinien.

Widać z wszystkiego, iż układy tyczące się traktatu pokoju dziś ukończonemi zostaną, do czego tym większe jest podobieństwo, kiedy *Lord Castlereagh* jutro ma wyjechać do *Anglii* i zabrać z sobą podpisany traktat.

Wczoraj o godzinie 3. postawiono żandarmów na każdym końcu mostu *Pontneuf*, a gwardya narodowa otrzymała rozkaz, ażeby przy każdym legionie miała pewną liczbę ludzi w pogotowiu do wystąpienia na każde zawołanie. Drugim środkiem ostrożności jest prz. prowadzenie *Neya* do pałacu *Luxemburg*.

Rozmaite wiadomości.

Hieronim Bonaparte, bawiący w kraju Wirtembergskim, mnsiał oddalić ze swej służby wszystkich Francuzów i zostawać ma pod czuyną strażą.

Pauli Moreau przybyła znowu do *Londynu*. Dom, w którym mieszkała w *Paryżu*, służy teraz za kwaterę dla Angielskich Oficerów.

Król obojga Sycylii, nagrodił świetnym sposobem przychylność i gorliwość mieszkańców *Pizzo*. Dziennik obojga Sycylii, zawiera w tey mierze dekret Królewski, którego następująca jest treść. „Gmina miasta *Pizzo*, będzie mieć na przyszłość nazwisko naywieńniejszego miasta. Terazniejsi Syndycy, wybrani i dziesiętnicy tego miasta i wszyscy, którzy w przyszłości ich mieysca zajmować będą, mają nosić za ozdobę przez cały przeciąg czasu swego urzędowania, złoty pamiątkowy medal, który N. Król wybić każe. Podatek od konsumcyi na zawsze zostanie w *Pizzo* zniesiony. Skarb Królewski z stąpii wszystko, co na wzmiankowany podatek przekazane było. Corocznie rozdana będzie bezpłatnie mieszkańcom w *Pizzo* taka ilość soli, iakiej ich potrzeby wymagają. Kościół znajdujący się w tem mieście, będzie nakładem Królewskiego skarbu wznawiony. Nad brzegiem przy temże mieście, wystawiony będzie pomnik, dowodzący publiczności te prerogatywy i przyczyny przyznania takowych. Ci, którzy się przy tém zdarzeniu szczególniej popisali, otrzymają ieszcze szczególne nagrody. Na iedney stronie wzmiankowanego medalu pamiątkowego, wyrażona będzie twarz Króla z napisem: *Ferdinandus IV., utriusque Sicilinae Rex, P. F. A.* Na drugiej stronie lilia z napisem: *Ob egregiam Urbis Pitii fidelitatem*, a pod lilią: *Postridie nonas Octobris anni R. S. M DCCCXV.*

OBWIESCZENIE.

W Miedzyrzeczu odkryto fałszywą złotówkę Pruską z roku 1797, z literą menniczną B. Złotówka ta różni się od prawdziwych:

I. w ogólności:

- a) powierzchnością na rzut oka ołowianą,
- b) brzękiem ołowianym,
- c) łatwą giętkością, i
- d) zupełnym brakiem wężowatego brzegu.

II. w szczególności:

- a) jest 8 asów lżeysza,
- b) korona po nad tarczą, na której się orzeł znajduje, jest bardzo niewyraźna, i nieiako w jedną bryłę zlana,
- c) korony na głowie orła i samej głowy prawie wcale niewidac,
- d) korona *ad b.* jest zbyt oddalona od brzegu, przez co znajdującą się liczba obok teyże 84, prawie nad nią stoi,
- e) znajdującą się pod tarczą orłową liczba 4, zbyt jest oddalona od teyże tarczy,
- f) litera menniczna A. jest do kupy zlana i prawie nie do poznania,
- g) popiersie Królewskie jest za mało wypukłe, a oka wcale prawie niewidac,
- h) napis okólny jest nadto blisko głowy a za daleko od brzegu,
- i) litery są niewyraźne, a litera R. w słowie *BORUS.* stoi w równoległej linii z końcem nosa, iak u prawdziwych litera O. przez co wszystkie litery za nadto w tył są wysunięte.

Inna fałszywa złotówka z roku 1813 z literą menniczną B odkrytą została w Poznaniu.

Ogólne odróżniające ją znaki od prawdziwych, są że wszystkiem te same, iak u opisanej zwyż złotówki. W szczególności zaś tém się różni, że

- 1) liter i liczb na stronie wienca laurowego prawie wcale rozoznać nie można, lecz wydają się nieiako być zamazanemi,
- 2) że wieniec podobnie niewyraźny, górą jest zbyt odległy od brzo, a dołem zbyt za blisko on goz. co od góry sprawia że wieki przestwor między wienem a napisem okólnym.
- 3) że litera menniczna B. stoi prawie między liczbą roku lub przynajmniej zupełnie do niey przyyka,
- 4) wizerunek Królewski jest zbyt płaski i wcale niewyniosły,

- 5) włosów prawie wcale poznać nie można, i
- 6) napis okólny grubo do kupy zlany i z ciężkością czytać się może.

Ostrzega się Publiczność, ażeby tey fałszywey monety nie przyjmowała.

Poznań dnia 25. Listopada 1815.

Królewsko-Pruska Kommissya Regencyjna.

B a u m a n n.

OBWIESCZENIE.

Gdy podług nowego urządzenia stosunków rachunkowych w Państwach Królewsko-Pruskich, rok etatowy zaczyna się ma i kończyć z rokiem Kalendarzowym, i przepis ten także względnie Wielkiego Xięstwa Poznańskiego z dniem 1. Sycznia 1816. ważność swą mieć będzie; zaczęm wiązmy się powodowanymi, zawiadomić niniejszem publicznie obwieszczeniem osoby mające prawo do pobierania kompetencyi, tak ze stanu duchownego, iako też świeckiego, iż przypadające właściwie na początku m. Grudnia wypłaty kompetencyi za drugie czterocrocie od 1. Września do ostatniego Listopada, dopiero z końcem miesiąca Grudnia uiszczone być mogą, ale też w owczas kompetencya za 4 miesiące, to jest od 1. Września aż do ostatniego Grudnia r. b. wypłaconą zostanie.

Wszyscy więc Interessenci, którym za pierwsze ćwierćrocie od 1. Czerwca aż do ostatniego Sierpnia roku bieżącego kompetencya już na tuteyszą kasę Departamentową zaasynnowaną i od teyże wypłaconą została, ponowic mają z końcem miesiąca Grudnia r. b. do nas swe wnioski względem wypłacenia czteromiesięczney kompetencyi, poczem takowa niezwłocznie zaasynnowaną zostanie.

Termina wypłacania kompetencyi od dnia 1. go Sycznia przyszłego roku, następnie ogłoszonemi zostaną.

Poznań dnia 23 Listopada 1815.

Królewsko Pruska Kommissya Regencyjna.

v. COLOMB.

OBWIESCZENIE.

Gdy Patentem Najwyższym d. d. Paryż dnia 12. Października 1815 Anglikowi John Barne Humphreys, prawo nawigacyi rzecznej statkami wietrunkowemi (Dampf-Böte) w Państwie Pruskim na 10 lat wyłącznie akkordowane zostało; gatem uwiadomiac o tém Publiczność, oświadczam

się: iż Prawo podobne żadnym sposobem uszczerbionem być nie może.

Poznań dnia 24. Listopada 1815.

Królewsko-Pruska Kommissya Regencyjna.
w. C O L O M B.

Do zadzierżawienia.

Z rozkazu wyższej władzy cztery Garkuchnie, za Wrocławską bramą położenie mające, w dzierżawę trzyletnią, to jest: od dnia 1. Stycznia r. 1816 do tegoż dnia i miesiąca r. 1819 wypuszczone być mają. Do licytacji takowej dzierżawy naznaczony jest termin na dzień 9. Grudnia roku bieżącego o godzinie 11. przed południem, na który wszyscy do licytacji powyższej dzierżawy ochotę mający wzywają. Punkta licytacji na terminie przeczytane będą, i plus licitant przyznania sobie dzierżawy za approbacyą wyższej Władzy spodziewać się może.

Poznań dnia 25. Listopada 1815.

Jego Król. Mci Dyrektorium Policji.

DONIESIENIE.

Donoszę niniejszemu rodzicom i opiekunom, których dzieci do tutejszego Lyceum ujęszyć, lub w przyszłości ujęszyć będą, iż odtąd każdy uczeń Lyceum dwa razy do roku, to jest na Boże Narodzenie w dzień przed zamknięciem godzin lekcji i na S. Jan drugiego dnia szkolnego przed S. Janem odbierze drukowaną, przezmienę i wszystkich Professorów, Nauczycieli i Kollaboratorów Lyceum podpisane świadectwo, i jego pilność, postępki i sprawowanie się udowodniające. Upraszam rodziców i opiekunów, ażeby sobie świadectwo to pokazywać kazali, na zwrotniej stronie zaświadczać, iż je czytali, i w miarę osnowy przez pochwałę lub nagane, i zgola przez napomnienia swe, usiłowania nasze około wykształcenia ich dzieci wspierali. Oświadczam przytém, iż stósownie do postanowienia zwierzchności, na Boże Narodzenie zawsze od dnia przed wigilią (dnia 22. Grudnia) aż do 3. Stycznia Lyceum będzie zamknięte, i że żadnemu uczniowi pozwolić nie mogę, ażeby przedzwy, tak dnia 22. Grudnia wyjechał, lub później jak dnia 3. Stycznia powrócić.

Poznań dnia 25. Listopada 1815.

*Rektor Lyceum
Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Dr. Kaulfufs.*

Uwiedomienie. Xięstwa Warszawskiego wojska Polskiego Sztabowy lekarz *Frederyk Hasselt*, Kawaler orderu krzyża złotego wojskowego, dotąd w Poznaniu zamieszkały, przysięwszy na siebie obowiązki lekarza nadwornego u J.W. *Wiktor* Hrabiego Szłodrskiego, Pana dziedzicznego na Czaczu i wielu innych włościach, przenosi zamieszkanie swoje do miasta Szmigła, gdzie oprócz przyjętych na siebie obowiązków, u innych osób prywatnie praktyką sztuki lekarskiej bawić się będzie, o czém ma honor uwiedomić Szanowną Publiczność, polecając się jej względom.

w Poznaniu dnia 30. Listopada 1815.

Frederyk Hasselt.

Doniesienie. Świeże ostrzygi, marynowanego łosia, węgorze, mnogi i wędzonego łosia otrzymali

Horn et Freudenreich.

Doniesienie. Kupiec Berger dostał znaczną ilość beczkami śledzi hollenderskich świeżych, również i szotów, i takowe przedaie w pomierney cenie.

Doniesienie. Świeże ostrzygi dostał

Stanisław Powelski.

Uwiedomienie. Wszystkich mieniących mieć iakiekolwiek bądź pretensye do pozostałości po oycu naszym kupcu *Danielu Henryku Helling*, wzywamy niniejszem, ażeby się do naszego brata *Fryderyka Hellinga* kupea tutejszego naydalej do końca tego roku zgłaszali.

Sukcesorowie *Daniela Henryka Hellinga.*

Do przedania. Dwa domy sobie przyległe, dycht za Wrocławską bramą Nro. 99. położone, mające stajnie, wozownie, drwalnie i spichlerze, na oberżę ktorey posiadają patent uregulowane, są do sprzedania z wolney ręki. O warunkach przedaży można się dowiedzieć u W. Notaryusza *Dobielińskiego* na Garbarach Nro. 425.

Do przedania. Na komenderyi pod Poznaniem w zamieszkaniu dworskim dnia 5go Grudnia r. b. zrana o godzinie 9. w interessie *Gladysa* kowala, na zaspokojenie kosztów należnych Sądownie zaarrestowane przez publiczną licytacyą sprzedane będą następne sprzęty: Zegary stołowe dwa, lustro na ścianie wiszące dwa, kanapka, komoda, stolik okrągły spuszcany, za

gotowe pieniądze w grubey monecie dającemu przybicie nastąpi.

Poznań dnia 28. Listopada 1815 roku.

Rynarzewski, K. T. P.

Do przedania Wies Ohędow osiadłe z dzierzg Wygrodziewem, w Powiecie Powickim, Departamencie Poznańskim leżące, z miastem Wilkowem i innemi wsiami graniczące, JW. Wojciecha Byszewskiego, Sędziego Pokoju Powiatu Łęczyckiego, wsi Olszewce blisko miasta Kłodawy zamieszkałego. Ktoby sobie życzył nabydź tych dóbr lub na inne zamienić, niech się zgłosi do tegoż dziedzica iak wyżej zamieszkałego.

D o p r z e d a n i a.

W skutek uchwały rady familiynéy nieletnich suksesorów niegdy Ur. Jana Władysława Czachorskiego to jest: Brygidy z Czachorskich Lutomskiej, Ur. Jakuba Lutomskiego w Jabłonce zamieszkałego małzonki, Józefy i Teodozyi Czachorskich Panien, których opiekunem jest Ur. Józef Czachorski dóbr Żydowa dzierzawca, przydanym opiekunem Ur. Teodor Witkowski, także dzierzawca dóbr Gowarzewa, obydwa w Powiecie Poznańskim zamieszkałi. Dobra Wierzyce w Powiecie Gnieźnieńskim sytuowane składające się z wsi i folwarku Wierzyce, tudzież 13. osad Ołęderskich sądownie na 85 496 złotych. 15. gr. oraxowane, mają byćż przedane drogą publicznę licytacji. Termin pierwszy licytacji tymczasowego przysądzenia dnia 12. Stycznia r. p. 1816. o godzinie 10rej zrana w Izbie ustępowéy Trybunału Cywilnym Departamentu Poznańskiego w Poznaniu na zamku sądowym przed Ur. Hebdmanem Assessorem nadetatowym tegoż Trybunału iako delegowanym odbyty będzie.

Poznań dnia 2. Grudnia. 1815.

Przepałkowski, P. T. C. D. P.

D o p r z e d a n i a.

Na żądanie JW. Anny z Mielżyńskich, owdowiałey Mycielskiej, iako matki i naturalney opiekunki nieletnich swych dzieci, iako to: Franciszka, Ludwika, Michała, Józefa, Seweryna i Konstancyi Mycielskich, wszystkich w Kobylopolu w Powiecie Poznańskim mieszkających, i na żądanie JW. Józefa Jaraczewskiego, Senatorskiego Kasztelana, w Winnie w Powiecie Brodzkim mieszkającego, iako przydanego opiekuna tychże nieletnich, tudzież w moc upoważnienia

przez Prześ. Trybunał Cywilny Departamentu Poznańskiego udzielonego, ma byćż kamienica z przyległościami, tu w Poznaniu w rynku pod Nro. 85. stojąca, cała murowana, dachówką pokryta, o 3 piętrach. powierzchni gruntu wraz z podwórzem 46½ □ prętów obeymująca, do pozostałości s. p. Stanisława Mycielskiego należąca, przez biegłych dnia 2. m. b. na 7658 Tal. 4 dgr. oszacowana — drogą publicznę licytacji przed wyznaczonym Delegowanym, W. L. Dobiełińskim, Departamentu Poznańskiego Notaryuszem, przedana. — Do pierwszego przygotowawczego przyzderzenia wyznacza się dzień 19. Grudnia zrana o godzinie 10. tu w Poznaniu przy Garbarach pod Nro. 425 w kancelaryi rzeczonoego Notaryusza. — Ochoę kupna mający zechcą w miejscu oznaczonym stanąć, gdzie po ogłoszeniu warunków kupna naywięcey dający przyzderzenie przygotowawcze uzyska.

Działo się w Poznaniu dnia 20. Listopada 1815.

(pódp.) Ignacy Orliński,

Woźny Tryb. Handl. Dep. Pozn.

Wezwanie. Dnia 24. Listopada 1815 uciekła z podwórza kamienicy JPana Pietscha, tu w Poznaniu na nowem mieście za komedyalnią położoney, klacz chłopska gniada, 6. lub 7. lat stara. Kto ją Zastępcy Rady Prefekturalnego Twardowskiemu, w tej kamienicy mieszkającemu, lub we dworze w Szczucinie pod Szamotulami w Powiecie Obornickim odda, przyzwoitą odbierze nagrodę.

L I S T G O N C Z Y.

Nieiaki Mikołay Antobiński, w mieście Grodzisku o kradzież koni podeyrzany, na dniu 21. Października t. r. przed aresztowaniem, obwinieni zaś Jozef Pawlak i Karol Lobenstein, w tym samym przedmiocie oskarżeni, będąc już transportowanymi z miasta Kościana do tuteyszego więzienia, z opieszałością transportantów na dniu 30. Października t. r. za miastem Szamigiem w boru na drodze zbiegli.

1) Mikołay Antobiński, mieniący się bydź z Kalisza, jest zrostu średniego, włosów brunet, oczów czarnych, twarzy gładkiej okrągłej, wieku średniego, nosa krótkiego grubego, zarosty, wąsa czarnego, miał na sobie płasz sukienny granatowy, pod nim spencer z takiego sukna, przy nim guziki żółte wypukłe, spodnie długie koloru

makowego, chustkę na szyi czarną, bursy ciążnione na korkach, westkę kartunową białą w paski wzdłuż niebieskie, kapelusz na głowie czarny, mówi po polsku, niemiecku i rossyjsku.

2) Józef Pawlak, 21 lat stary, religii Katolickiej, rodem z wsi Dusznik w Powiecie Poznańskim, jest zrostu niskiego, włosów blond, twarzy bladej okrągłej, oczów niebieskich, reszcie się nie goi; na sobie nosi płaszcz z dobrego sukna piaskowego, pod nim spencer z sukna czarnego z białymi guzikami, westkę sukieną, nakrapianą z białymi wypukłymi guzikami, spodnie nankinowe, chustkę na szyi czarną z białymi ślaskami, bursy dobre cięte, mówi po polsku, i rozumie cokolwiek po niemiecku.

3) Karł Lobenstein, jest zrostu niskiego, włosów brązowych, oczów czarnych wciętych, twarzy chudej bladej, brunatnej, nosa krótkiego pesy ma czarne; nosi na sobie płaszcz nowy z sukna prochowego z kołnierzem do zdepta, pod płaszczem spencer z granatowego sukna z białymi guzikami, westkę pół jedwabną różową, w paski poprzyk żółte z guzikami sznurkierskimi, pantaliony manszestrowe ciemno zielone, chustkę na szyi dyftową granatową w białe centki rzucane, bursy cięte na model węgierski, mówi dobrze po niemiecku i po polsku. Kapelusz nowy z białą jedwabną podszewką.

Gdy żył wymienieni zbiegli nigdzie stałego zamieszkania nie mają, przeto Sąd tutejszy wzywa wszystkie Szanowne Władze, tak Wojskowe jako i Cywilne, ażeby na tychże, jako ludzi szkodliwych w społeczności, baczenie mieć i onychże, skoro dostrzeżonymi zostaną, natychmiast aresztować, i pod pewną strażą do Sądu tutejszego dostawić kazać raczyły.

Wschowa dnia 21. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policji Poprawczej.
Obwodu Wschowskiego.

Li s t g o Ń c z y .

Katarzyna Drydryńska, alias Piotrowska, z powodu dopuszczenia się różnych kradzieży w domu więzienia tureyskiego osadzona będąc, została w dniu 21. m. b. z mocy rezolucji sądu swego, d. d. 24. Października r. b., z Pызdr do Sz. Sądu Policji Poprawczej obwodu Poznańskiego na transport oddana; gdy zaś taż niewiasta na transporcie między Miłostawem a Winogorą przez uskuteczniłą zdradę znalazła sposobność do ucieczki, a nam na schwytaniu jej wiele zależy, wzywamy przeto niniejszemu wszelkie Szanowne Władze,

tak cywilne jako i wojskowe, niemałżej Szan. Dominia i prywatne osoby, ażeby Katarzynę Drydryńską, alias Piotrowską, gdzieby tylko spostrzeżoną została, natychmiast schwytac i pod strażą pewną do sądu tureyszego dostawić nakazać raczyły.

Opis jej jest następujący:

Włosy i brwi ciemno rude, czoła niskiego, nosa pociągłego, twarzy pociągłej brunatnej, oczy czarne; szeroka, i w zadnich zębów dwóch brakuje, u góry i u dołu jednego, wzrostu średniego, lat liczy 32. Co do odzieży, miała na sobie spodnik płócienny niebieskiego koloru, kaftanik granatowy, z czarnym szamotywnym kołnierzem i takimi wyłogami na rękawach; na głowie kapka czerwona chustką tyfytową obwiązana, w trzewikach bez pończoch.

Pызdr dnia 24. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policji Poprawczej.
Obwodu Pызdrskiego.

K u l f u s .

Reich.

Li s t g o Ń c z y .

Królewsko-Pruski Sąd Policji Poprawczej
Obwodu Pызdrskiego.

Wzywa wszelkie Szanowne Władze Wojskowe i Cywilne, oraz prywatne osoby, aby na niejaką Konstancją Warszawiankę, inaczey Jerchowną, a wedle nazwiska Ignacego Maciejowskiego, Współobwinionego, z którym bezślubnie żyła, Maciejowską zwaną, o morderstwo na osobie dziewczyny Krystyny i o popełnioną kradzież współobwinioną, zgola już przekonaną, na transporcie do Sądu z dnia 19. na 20. b. m. r. zbiegłą, poniżej opisaną, baczenie mieć i onychże, pod ścisłą strażą do wywołanego Sądu dostawić raczyły.

R i s o p i s .

Konstancya Warszawianka, inaczey Jerchowna i Maciejowska, ma lat 30., jest religii Katolickiej, rodem ze wsi Bątow pod Słupą położony, wzrostu średniego, dosyć otyła, twarzy okrągłej, oczu szarych, włosów brudno-blond, cery bladej, nosa średniego, ust szeroki; mówi szybko z afektem, i zbiegła tylko w koszuli.

Pызdr dnia 23. Listopada 1815.

Thomaszczyk, v C.

Basinski.

Srednie ceny zboża w Włocławiu

od dnia 25. Listopada w nominalnej moniecie:
Pszenica 5 tall 22 troiakow. Żyro 4 tall. 6 troi.
Jęczmień 3 tall. 4 troi. Owies 2 tall. 14 troiakow.